

Постъпила е жалба от ЕТ „Плам-С.Т. „ със седалище и адрес на управление в с...., общ.Поморие, обл.Бургас, ул. ... , ЕИК..., представлявано от С.Т. , срещу наказателно постановление №550247-F575501/22.12.2020 г. издадено от началник отдел „Оперативни дейности“-Бургас в централно управление на НАП, с което на жалбоподателя,на основание чл.185, ал.2, изр.2 вр. с ал.1 от ЗДДС , е наложено административно наказание имуществена санкция 1400лв. ,за нарушение квалифицирано по чл.33, ал.1 от Наредба №Н-18/13.12.2006 на МФ , вр. с чл.118, ал.4 от ЗДДС . В жалбата се сочи, че при издаването на наказателното постановление са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, поради което се иска неговата отмяна като неправилно и незаконосъобразно. Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН, от лице посочено в наказателното постановление като нарушител , което има право на жалба и е допустима. Жалбоподателят , редовно призован, не се явява с.з. и не се представлява. Административно-наказващият орган , се представлява в с.з. от процесуален представител- юрисконсулт. Представя преписката по проведеното пред него производство. За да се произнесе по законосъобразността на обжалваното наказателно постановление съдът взе предвид следното. От събраните по делото доказателства се установява, че на 09.10.2020 г. св.Д.Г., с длъжност ст.инспектор по приходите в ЦУ на НАП гр.Бургас извършила проверка в търговски обект – магазин, находящ се на адрес в с...., 1 общ.Поморие, обл.Бургас, ул. ...., стопанисван от търговецажалбоподател ЕТ „Плам-С.Т. „. При извършената проверка свидетелят установил, че в монтираното в обекта ФУ марка DATECS DP-150 №DT45620 и ФП№0274620, съгласно дневен Х отчет от ФП е разчетена сума на касова наличност 34,91 лв..Фактическата наличност установена в касата на търговския обект е 175,55 лв., съгласно изготвен опис на паричните средства, като фискалното устройство притежава функциите „служебно въведени“ и „служебно изведени“ суми. Установената разлика в касовата наличност е 140,64лв., което не е отразено на фискалното устройство чрез функцията служебно въведени/изведени суми. Посочено е, че за проверката е съставен представения констативен протокол от 09.10.2020 г. За тези си констатации свидетелят съставил приложения по делото АУАН № F575501/15.10.2020 г., в който като нарушена посочил разпоредбата на чл.33, ал.1 от Наредба №Н-18/13.12.2006 на МФ , вр. с чл.118, ал.4 от ЗДДС. Въз основа на така съставеният АУАН е издадено обжалваното наказателно постановление, в обстоятелствената част, на което са възпроизведени фактическите констатации посочени в АУАН. Със същото постановление, за констатираното нарушение по чл.33, ал.1 от Наредба №Н-18/13.12.2006 на МФ , вр. с чл.118,ал.4 от ЗДДС е наложено наказание имуществена санкция 1400 лв. на посоченото в НП основание по чл.185, ал.2 изр.2, вр. с ал.1 от ЗДДС. Представени са и съставения опис на паричните средства съставен по време на проверката, както и извадените отчети от касовия апарат в обекта на жалбоподателя. В качеството на свидетел е разпитан актосъставителят Г. , като от показанията и не се установява различна фактическа обстановка от описана в АУАН. Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства и съобрази разпоредбите на закона направи следните правни изводи: Наказателното постановление е издадено от началник отдел „Оперативни дейности“-Бургас в ЦУ на НАП , действащ в качеството си на оправомощено от Изпълнителния директор на НАП длъжностно лице по смисъла на чл.193, ал.2 от ЗДДС. При извършената проверка относно формалните изисквания на ЗАНН , съдът прие следното : Не се установяват нарушения при установяване на нарушението и съставянето на АУАН. Обстоятелствата констатирани с АУАН се установяват и от събраните по делото доказателства, а именно , че при извършената на 09.10.2020г. проверка , в търговския обект на жалбоподателя е установено, че той не е изпълнил задължението си по чл.33,ал.1 от Наредба №Н-18/2006 на МФ да отбележи всяка промяна на касовата наличност на фискалното устройство, чрез операцията „служебно въведени/служебно изведени суми,, която операция била възможна за фискалното устройство ползвано от жалбоподателя, като така се достигнало до разлика от 140,64 лв. между отчетената от ФУ касова наличност 34,91 лв. и фактическата наличност в

размер на 175,55 лв. установена в касата на търговския обект. Същите факти са посочени и в обстоятелствената част на обжалваното наказателно постановление. От доказателствата по делото се установява, че ФУ, с оглед неговия тип разполага с функциите „служебно въвеждане / извеждане на суми „ и жалбоподателят съгласно изискването на чл.33,ал.1 от Наредба №Н-18/2006 на МФ,вр. с 2 чл.118, ал.4, т.1 от ЗДДС е бил длъжен да регистрира всяка промяна на касовата наличност. Неизпълнението на това задължение е основание за ангажиране на административно наказателната отговорност на жалбоподателя съобразно с предвидените в чл.185 от ЗДДС хипотези . В случая административно наказващият орган е наложил на жалбоподателя наказание по чл.185, ал.2, изр.2 вр. с ал.1 от ЗДДС -имуществена санкция 1400 лв. Съгласно чл.185 ал.2 изр.1 ЗДДС лице, което извърши нарушение на изискванията на чл.118 ЗДДС или на нормативен акт по неговото прилагане , се наказва с имуществена санкция в размер от 3 000 до 10 000лв. Съгласно чл.185 ал.2 изр.2 ЗДДС когато нарушението по изр.1 не води до неотразяване на приходи , се налагат санкциите по ал.1, т.е. за юридическите лица имуществена санкция от 500 до 2000лв.. В случая , за извършеното от жалбоподателя нарушение, АНО правилно е преценил, че следва да се наложил наказанието предвидено за това нарушение, когато извършването му не е довело до неотразяване на приходи, но неправилно е определил същото в размер 1400 лв., който е около средния и близък до максималния предвиден в закона размер. Съдът намира,че при определяне размера на наказанието следва да се отчете като смекчаващо вината обстоятелство липсата на други нарушения на данъчното законодателство извършени от жалбоподателя, както и липсата на вреда за фиска, като отегчаващи вината обстоятелства не се установяват, поради което и наказанието имуществена санкция следва да се определи при превес на смекчаващи вината обстоятелства към предвидения в закона минимум от 500 лв. Поради това и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН наказателното постановление следва да се измени, като наложената на жалбоподателя имуществена санкция от 1400 лв. се намали на 500 лв. Съдът намира, че не са налице предпоставките на чл.28 от ЗАНН, доколкото не се установява по-ниска степен на обществена опасност на деянието в сравнение с характерната за този вид деяния, а обстоятелството, че не са установени други нарушения от страна на жалбоподателя следва да се отчете единствено на плоскостта на смекчаващите вината обстоятелства. По направеното искане за присъждане на разноски съдът прие следното:В случая предвид установеното обстоятелство, че жалбоподателят е извършил нарушението вменено му с обжалваното постановление, следва да понесе разноските направени в производството от другата страна-НАП. НАП, който е представлявана и защитавана по делото от юрисконсулт, на основание чл.65, ал.5 от ЗАНН има право на разноски за юрисконсултско възнаграждение, което съдът определи по реда на чл.37 от ЗПП и според предвиденото в чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ в размер на 80 лв. съобразно фактическата и правна сложност на делото. Тази сума следва да се заплати на НАП от жалбоподателя, предвид изхода от спора между страните.

Мотивиран от изложеното съдът постанови решението.